

Kutron Zsuzsa Katalin

Babes-Bolyai Tudományegyetem
Politológiai és Közigazgatási Kar
Újságírói Tanszék, II évfolyam.

A civil újságírás szerepe az izraeli-palesztin konfliktus megjelenítésében

Témavezető: Máté Erzsébet
Drd.

Babes-Bolyai Tudományegyetem
Politológiai és Közigazgatási Kar
Újságírói Tanszék

XII. Erdélyi Tudományos Diákköri Konferencia –
Kolozsvár, 2009. május 15–17.

Tartalomjegyzék

BEVEZETŐ.....	2
ELSŐ RÉSZ.....	3
ELMÉLETI HÁTTÉR	3
<i>Blog.....</i>	3
<i>Civil újságírás</i>	3
MÁSODIK RÉSZ.....	6
AZ IZRAELI-PALESZTIN KONFLIKTUS HÁTTERE	6
HARMADIK RÉSZ	9
A BLOGOK ELEMZÉSE	9
<i>Palesztin oldal</i>	9
<i>Izraeli oldal</i>	11
KÖVETKEZTETÉSEK	14
KÖNYVÉSZET	15

Bevezető

2001 szeptember 11 óta a blogok szerepe a hír- és véleményközlésben jelentősen növekedett. A világ lassan kezdte belátni, hogy a blogok igen fontos hírforrások is lehetnek, és nem csupán magán jellegű, személyes bejegyzések összességét jelenthetik, hanem sokszor közösségek érdekeit is érinthetik, azáltal, hogy határok és gátak nélkül közölnek információkat.

Napjaink egyik legsúlyosabb és legtöbbet vitatott nemzetek közti konfliktusán, az Izrael és Palesztina közti, évek óta tartó háborúskodáson át igyekeztem tanulmányozni a blogok hír- és véleményközlő szerepét. Dolgozatomban arra a kérdésre is próbáltam választ találni, hogy mennyire hihetőek a blogokon feltüntetett információk egy ehhez hasonló nemzetközi válság esetében. Kutatásom közismert és naponta sokak által látogatott izraeli mind palesztin bloggerek oldalainak tanulmányozásán alapszik, amelyeket nyelvezeti, kommunikációs és véleményformáló szempontból vizsgáltam.

Első rész

Elméleti háttér

Blog

Mindenek előtt fontosnak tartom, a blog fogalmának definiálását, körvonalazva annak tulajdonságait és napjaink társadalmában elfoglalt helyét.

A blog szót, a tekintélyes Britannica Online Enciklopédia angol változata a következőképpen magyarázza:

„A blog egy olyan online naplót jelöl, amelyben egy személy, csoport vagy cég tevékenységei, gondolatait vagy véleményeit jegyzi fel. Egyes blogok főképpen hírszűrőként működnek, összegyűjtve több online forrást, amelyhez rövid kommentárokat és egyes esetekben új linkeket is kapcsolnak. Más blogok inkább az eredeti tartalmat részesítik előnyben. Ezen kívül pedig számos blog nyújt lehetőséget a látogatóknak arra, hogy megjegyzéseket írjanak és, hogy felvegyék a kapcsolatot a szerzővel különböző fórumokon keresztül. (...) A legtöbb anyag írásban kerül fel az online naplóba, viszont már fényképek, videók és hanganyag feltöltésére is lehetőség van. (...)”¹

Civil újságírás

A másik fogalom aminek igen jelentős a pontos definiálása, az esettanulmány előtt, az a civil újságírás fogalma. Természetesen nem nehéz kitálatni mit is jelöl, hiszen egyértelműnek tűnik, hogy a civilek, azaz nem professzionális újságírók, hírközlési, újságírói tevékenységét jelöli. Shayne Bowman és Chris Willis definíciója szerint a civil újságírás az amikor:

„Egy állampolgár vagy állampolgárok egy csoportja aktív szerepet vállal hírek és információk gyűjtésében, tudósításában, elemzésében és terjesztésében. E részvétel célja olyan független, megbízható, pontos, széles körű és releváns információk nyújtása, melyekre egy demokráciában szükség van”².

Ebből a definícióból jól érthető mi is a feladata a civil újságíróknak, vagy más néven bloggereknek, akik legtöbbször ingyen és bérmentve teszik azt amit tesznek. Akárcsak a verbeli újságírók kutakodnak, forrásokat keresnek, interjúkat készítenek, fotóznak és mindezt napvilágra hozzák honlapjukon. Azáltal, hogy a blog könnyen elérhető és, hogy az olvasónak

¹ Lásd: <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/869092/blog> - Saját fordítás

² Bowman & Willis, 2003: 9

korlátlan lehetősége van a bekapcsolódásra, szoros kapcsolat alakul ki az olvasóközönségükkel. Bodoky Tamás szerint a blogok előnyösebb helyzetéről abból adódik, hogy a hagyományos médiával szemben „a *felülről irányított információközlés helyett a tömegek párbeszédét hozhatja.*”¹

Míg a hagyományos médiában az információközlést egy vagy több személy irányítja, (szerkesztők, főszerkesztők, stb.), addig a blog keretén belül lehetőség nyílik arra, hogy az emberek is bekapcsolódjanak a hírek szolgáltatásába. Ennek több pozitív aspektusa is van. Mivel több véleményt sorakoztat fel ugyanazon téma keretein belül, így lehetőség nyílik arra, hogy új fényben világítsa meg ennek különböző mozzanatait. Azáltal pedig, hogy több vélemény kerül nyilvánosságra könnyebbé válik az esetek megértése és elemzése.

A BBC internetes honlapján sok cikknél lehetőség nyílik arra, hogy az olvasók leírják az adott eseményekkel kapcsolatos történeteiket. Ilyen eset volt a nemrégiben Mexikóban kirobbanó sertésinfluenza járvány, amelyben már több százan veszítették életüket és egyre több országot érint az ügy. A hír közlése mellett a szerkesztők a bejegyzés végén felkérlik azokat, akik a helyszínen vannak és új információkat tudnak közölni, hogy írjanak a látottakról, amelyet a későbbiekben a megírt anyag mellékleteként olvashatnak az érdeklődők. Sok esetben ezek a beszámolók videók vagy hanganyagok.² Ez a fajta eljárás egyértelműen a civil újságírást népszerűsíti. Arra buzdítja a közembert, hogy ő is kapcsolódjon be a hírek szerkesztésében, mivel ezek elsősorban róluk szólnak. Kérdéses, hogy ezek az információk mennyire hitelesek, azonban értéküket kétségtelenül növeli az, hogy új értelmezési lehetőségeket nyújtanak az olvasónak.

Összesítvén elmondható tehát, hogy a civil újságírás „az intézményes médiához képest alternatív híreket, információkat szolgáltat”,³ ezáltal teljesebb és színesebb képet tud nyújtani egy adott eseményről. Több civil újságírónak az a véleménye, hogy a hagyományos média futószalagon és felületesen szolgáltat az információkat, így az ő feladatuk, hogy a mélységekig menjenek és feltárják az igazságot. Azonban fent áll a veszélye annak, hogy a civil újságírók megsérthetik információközlés alapfeltételét, és nem sikerül a pártatlannak és elfogulatlannak maradniuk. Sok civil újságíró, blogger, elfogultan, egyes esetekben radikálisan mutatja be a történeteket, azért, hogy saját ideológiáját, meggyőződését és véleményét igazolja. Ennek

¹ Bodoky Tamás: *Támad a civilmédiára: minden ötödik Index-olvasó blogol*, 2008, Digitális rovat

² Lásd: <http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/8020676.stm#story> –a cikk végén található írófelületbe lehet üzenetet hagyni, információt közölni. Előtte viszont megkérdik, hogy érintett vagy-e személyesen az ügyben vagy sem, és csupán a releváns információkat publikálják névvel és elérhetőséggel együtt.

³ Barta Judit: *Ha nem megy ellenünk, csinálj velünk!*, 2007 Digitális rovat

érdekében elhallgatnak számukra nem kedvező információkat, vagy a meglévőket torzítva közvetítik a nyilvánosság felé. Természetesen ez nem jellemző minden civil újságíróra, de dolgozatomban mégis ilyen bloggerek oldalait fogom bemutatni, éppen azért, hogy egy olyan mintát kapjunk, amelyben nehezebb kiszűrni a hiteles és releváns információkat a manipulatív és provokatív szövegkörnyezetből.

Létfontosságúnak tartom a helyes információgyűjtést az újságírói munka során és mivel a világháló és blogoszféra idejét éljük alkalmazkodnunk kell ezekhez az új médiaágakhoz és meg kell tanulnunk helyesen használni és szűrni ezeket annak érdekében, hogy munkánk átfogó legyen.

Második rész

Az izraeli-palesztin konfliktus háttere

Izrael és Palesztina térképe

Napjaink egyik legvitatottabb és legmediatizáltabb konfliktusa a Közel-Keleten zajlik, Izrael és Palesztina között. Habár Izrael állam hivatalosan csupán 1948 óta létezik, a két nemzet közti konfliktus egészen a huszadik század elejére nyúlik vissza. Az összeütközés egyszerre zajlott hadászati, gazdasági és politikai síkon. Mindkét fél emberjogi szempontból kifogásolható eszközökkel próbálja kiharcolni saját igazát. Az áldozatok és a veszteségek száma napról napra nő, és eddig egyetlen hosszú távú békeszerződés sem született a két ország között.

A konfliktus kezdetei a 19. század második felében zajló eseményekre vezethetők vissza. Európában felerősödött a zsidók iránti gyűlölet, amely hozzájárult ahhoz, hogy kialakuljon a cionista mozgalom¹, aminek következtében fokozódott a zsidók bevándorlása az akkori Palesztina területére. Ezek a bevándorlási hullámok, más néven aliják, a kezdetekben még nem okoztak különösebb nézeteltéréseket a palesztin arabok és a betelepült zsidók között, viszont, amikor a zsidók száma

rohamosan növekedett, az első és főleg a második világháború idején, a konfliktusok egyre jobban kiéleződtek és elkerülhetetlenné vált az összecsapás. A bevándorlási hullám

¹ A cionizmus legfontosabb, sokáig utópikusnak tűnt törekvése az önálló zsidó állam megteremtése volt, annak létrehozása után pedig a megszerzett területek megtartása. A Cion szó eredetileg talán egy erődítményre utalt Jeruzsálemben, később a várost is értették e kifejezés alatt, végül szimbolikusan az egész országot, az Ígéret Földjét jelentette a zsidóság számára. Lásd: (<http://www.geographic.hu/index.php?act=napi&id=3733>)

teljességében nem volt cionista jellegű, de végül is a nagyszámú zsidó lakosság tértnyerése vezetett később Izrael újkori megalapításához.

Az első világháború idején Palesztina még török uralom alatt volt, és az ekkor ott élő izraeliták nehéz helyzetbe kerültek Dzsemáj Pasa miatt, aki elfojtotta mind az arab nacionalista megmozdulásokat, mint a cionista mozgalmat. Többen emiatt Egyiptomba vagy más környező országokba menekültek. Ekkor Nagy-Britannia még mindkét oldalt támogatta, mivel Törökország igen nehéz ellenfélnek bizonyult az első világháború alatt. Ennek a támogatásnak a legkifejezőbb pillanata a Balfour-nyilatkozat¹ (1917, november 2) aláírása volt, amelyben Nagy-Britannia egyértelműen támogatását fejezte ki a „zsidó nemzeti állam” megalakulásában.

Ezek után Palesztinában megalakult a Cionista Bizottság, amely kezdte kiépíteni a közigazgatást az „új országban”, amelyet nagy mértékben elősegített az első világháború befejeződése és az, hogy Palesztina brit mandátterületté vált. Ezt követően rohamosan megnőtt a zsidó bevándorlók száma és hamarosan megalakultak az első védelmi alakulatok, más néven a kibucok.²

A események folyamatába két nagyhatalom, az Amerikai Egyesült Államok és a Szovjetunió is bekapcsolódott. A két állam a hidegháború alatt egymással szemben léptek fel, Izrael az Egyesült Államok feltétlen támogatását élvezte (és élvez a mai napig is), míg az arab államokat a Szovjetunió nyerte meg magának, habár kezdetekben ő is a független izraeli állam megalapítását támogatta.

A harmincas években, az európai zsidóüldözések idején, egyre több menekült érkezett, ami arab felkeléshez vezetett. Az akciót Al-Kászen sejk hirdette meg 1934-35-ben, ekkor már a zsidó népesség részaránya 31 százalékot tett ki a Szentföldön. A palesztin felkelés 1936 és 1939 között zajlik, s ezt a zsidó szervezetek a brit katonákkal együtt verték le. Ám London 1939-től számítva öt éven keresztül már csak 75 ezer zsidó letelepedését engedélyezte Palesztinában, látva, hogy a két nép közötti konfliktus egyre éleződik.

¹ Részlet a Balfour-nyilatkozatból: „*Öfelsege kormánya jóindulatúlag tekint a zsidó nemzeti haza megteremtésére Palesztinában, és minden tőle telhetőt megtesz e cél elérésének elősegítésére, miközben világosan kell látnunk, hogy semmi sem csorbíthatja a Palesztinában fennálló nem zsidó közösségek polgári és vallási jogait, illetve a bármely más országban élő zsidók jogait és politikai státusát.*” Forrás: a Yale egyetem jogi karának internetes oldala (http://avalon.law.yale.edu/20th_century/balfour.asp) a wikipedia fordításában ([http://hu.wikipedia.org/wiki/Balfour-nyilatkozat_\(1917\)](http://hu.wikipedia.org/wiki/Balfour-nyilatkozat_(1917)))

² Olyan kollektív izraeli mezőgazdasági vagy ipari település, ahol a vagyon nagy része közös. Miután a kibuc tagjai a javukból megkapják a szükséges élelmiszert, ruházatot, hajlékot, egészségügyi és szociális juttatásokat, a maradék összeget a település fejlesztésére fordítják. (...) Lásd: <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/317247/kibbutz> -Saját fordítás

A második világháború lezárása után, az angolok folyamatosan vonták ki csapataikat Palesztina területéről. Belátták ugyanis, hogy kezd kezelhetlenné válni számukra a zsidó-arab konfliktus. 1945-ben a zsidók száma elérte az 550 ezret a területen, az arab lakosság lélekszáma ekkor 1,24 millió volt ugyanitt. Az ENSZ mandátumterületévé nyilvánították ugyan Palesztinát, ám ez sem hozott megoldást. Az ENSZ tervei szerint kettéosztották volna Palesztinát, s ebből 14 ezer négyzetkilométer a zsidóknak, 11 ezer pedig az araboknak jutott volna. Jeruzsálem különleges nemzetközi státuszt élvezhetett volna – a terv megvalósulása esetén.

1948. május 14-én Tel-Avivban deklarálták Izrael Állam létrejöttét, amely nagyjából egybeesett az első arab-izraeli háború kitörésével. Az izraeli fegyveres erők győzelméhez vezetett a küzdelem: a zsidó állam 20 ezer 770 négyzetkilométerre növelte a területét, a korábbi ENSZ-terveknél tehát sokkal nagyobb régiót foglalt el. Ezután már Ciszjordániát és Jeruzsálem keleti felét nem önálló palesztin állammá szervezték, hanem e területeket Transzjordániához csatolták. 1950. április 24-én Cisz- és Transzjordániát (a Jordán folyó két partján lévő arab területeket) hivatalosan is egyesítették, így jött létre Jordánia Hasemita Királyság. Ciszjordániát és Kelet-Jeruzsálemet Izrael 1967-ben szállta meg, és jelenleg e régió a Gázai-övezettel együtt (amely Egyiptom fennhatósága alatt volt korábban) a jelenlegi Palesztin Nemzeti Hatóság ellenőrzése alatt áll.

Az ENSZ BT határozatával egyezően 2008 június 19-én a Hamász hat hónapos tűzszünetet kötött Izraellel, ami december 19-én ért véget. A tűzszünet lejárta előtt több kis hatótávolságú, nem irányított föld-levegő rakétát indítottak a Gázai övezetből, Nyugat- és Dél-izraeli települések ellen, köztük Askelón városára. A rakétatámadást a Hamász és az Iszlám Dzsihád szervezetek vállalták magukra. A katonai és polgári áldozatok számai egyelőre nem teljesek: 5 izraeli katona vesztette szerda estig életét (ebből 4 fő „baráti tűz” által) a több mint 600 Hamász–Iszlám Dzsihád katonával szemben; palesztin polgári áldozatok száma 450-500 főre tehető, több ezer a sebesült.

Harmadik rész

A blogok elemzése

Dolgozatom egyik legnehezebb része volt a tanulmányozandó blogok kiválasztása. Rengeteg oldal íródott és íródik a mai napig a témával kapcsolatban amelyek más-más nézőpontot sorakoztatnak fel. Vannak radikális, sok esetben már militánsnak nevezhető oldalak, ahol egyértelműen érezhető az elfogultság és a szűklátókörűség az ügyvel kapcsolatban. Viszont igen nagy számban vannak mérsékeltebb, racionális érvekre építő oldalak is, ahol nagy tudással és gazdag háttérismerettel rendelkező civil újságírók publikálnak.

Ebben a fejezetben mindkét oldalt, mind az izraeli, mind a palesztin oldalt „megszólaltattam” a bemutatandó két-két blogon keresztül. Mindkét esetben igyekeztem úgy választani, hogy közismert bloggerek oldalát szemléltessem, kiemelve azok pozitív és negatív elemeit egyaránt. Szintén ezen példákon keresztül igyekeztem demonstrálni, hogy hogyan kell helyesen, releváns információt keresni személyes bloggerek bejegyzései között, amelyek igen sokszor nagyon fontos háttér információkat szolgáltatnak.

Elemzésem elsősorban a blogok nyelvhasználatra, az információközlésük módjára és a mondanivalójuk véleményformáló aspektusára tért ki.

Palesztin oldal

Laila El-Haddad és családja

Palesztin félről nem jelentett különösebb nehézséget az elfogult és provokatív blogok megtalálása de választásom végül egy palesztin édesanya oldalára esett, aki anyasága mellett szabadúszó újságíróként is tevékenykedik. Laila El-Haddad 31 éves nő, aki Gázában él férjével és két gyermekével. Blogjának címe magyarra fordítva a következő lenne: *Felnevelni Yousufot és Noort: egy palesztin édesanya naplója*¹. Az oldal legelején röviden összefoglalja blogjának célját és az ügyet amit ő képvisel.

„Én egy palesztin vagyok Gázából. Újságíró vagyok. Anya vagyok. muszlin vagyok. Ez a blog a gyermeknevelés megpróbáltatásairól szól, a területek és identitások, a számkivetettség és leigázás árnyékában, és mindarról amit ez magában foglalhat, a

¹ Lásd: <http://a-mother-from-gaza.blogspot.com/>

szobatisztaság tanításától egészen a határátlépésig. Férjem egy palesztin menekült, akitől megtagadták a Palesztinába való visszatérés jogát, ezáltal NEKÜNK is a családi élethez való jogot. Mi együtt sokat túrunk és minden személyes dolog politikaivá válik. Ez a mi történetünk.”¹

A bejegyzéseit olvasva, amelyet természetesen mind angolul írt, egyértelműen kitűnik, hogy egy értelmes, intelligens nőről van szó, aki tisztában van a világ történéseivel. Annak ellenére, hogy Palesztinában él nehéz körülmények között jól tudja, hogy mi történik körülötte és mindezekre próbál választ találni és ugyanakkor támogatást kérni.

Nyelvhasználati szempontból elmondható hogy, választékosan és helyesen fogalmaz. Nem engedi meg magának, hogy trágár szavakkal fejezze ki érzéseit, tapasztalatait. Még akkor is ha érezhetően felháborodott és zaklatott, arra igyekszik, hogy megtartsa méltóságát, talán ezzel is példát állítva honfitársainak.

Ami a bejegyzéseinek a tartalmát illeti, legtöbbször gyermekeiről és a velük történő megpróbáltatásokról számolnak be. Arról, hogy többször költöztették és üldözték el őket más országokba, ahol nehéz sorsuk volt, mivel mindenki megbélyegezte őket. Videókat is közölt ezekről a kényszer utazásokról, amelyeken síró gyermekeket láthatjuk a reptereken, utcákon stb.

Személyes naplóját olvasva rájövünk arra, hogy teljesen új szempontból mutatja be a háborút. A hánytatott sorsú gyermekeken keresztül a háború rejtett oldalát tárja fel. Mivel gyermekeken keresztül szemlélteti a háború kegyetlen mozzanatait sok embert érintenek meg beszámolóit. Sokan érdeklődnek felőle és gyermekei felől és támogatásukat fejezik ki ügyével kapcsolatban. Természetesen elfogult, hiszen az egész élete, magatartása az izraeli-palesztin konfliktus árnyékában zajlik és formálódik.

Igen fontos háttér információkat is szerezhetünk Laila bejegyzéseiből, annak ellenére is, hogy ezek sok esetben elfogultak, sőt túlzottak. Mivel ő szemtanúja az egész törtézésnek így első kézből tudhatunk meg olyan dolgokat, amelyeket egy kívülálló tudósító nem tudna ennyire hitelesen bemutatni. Ő él ott és ő érzi át igazán mi történik körülötte, mivel az ő életét befolyásolják az ott történő események.

Egy másik blogger aki felkeltette az érdeklődésemet a palesztin oldalról Haitham Sabbah² volt, akinek bemutatkozásából kiderül, hogy az egyik leghíresebb palesztin blogger, akinek közreműködésével alakult ki az első közel-keleti blogoszférea.

¹ Saját fordítás az asszony blogján olvasható bemutatkozóóról.

² <http://sabbah.biz/mt/about/>

Naponta több százan olvassák bejegyzéseit, amelyek legtöbbször hírelemzések és kommentárok. Elmondása szerint blogján keresztül szeretné informálni a nagyvilágot arról, hogy mi történik valójában a Közel-keleten, mivel nem fordítanak kellő figyelmet a történetekre. E megjegyzése miatt sok kétely felmerül a bejegyzéseinek valóságértékéről, mivel az aki ilyen bátran kijelenti, hogy ő az egyedüli aki az igazságot tudja, az valószínűleg elfogultan fogja kezelni az általa megszerzett információkat. Vajon tényleg ő lenne az egyedüli aki az igazságot tudja? Semmiképp nem szabad ezt szó szerint értenünk. Lehetséges, hogy a konfliktus szenvedő alanyaként többet tudhat az ügy egyes vetületeiről, de ez még nem feltételezi azt, hogy mindaz amit ő megfogalmaz az úgy is van.

Átfogóan és érthetően ír igen sok témáról. Több írásában emberjogi kérdéseket is feszeget. Bejegyzéseinek meggyőző ereje magas, mivel észérvekre alapozza mondanivalóját és nem csupán légből kapott információkra. Mindezek mellett tisztán érezhető az, hogy melyik oldalon áll és, hogy kinek a pártját fogja. Minden írásával a palesztin érdekeket védi és képviseli. Bármilyen információt a saját céljaira tud „használni” azáltal, hogy a számára leghasznosabb módon fogalmaz meg és forgat ki.

Haitham Sabbah

Blogjának egyik menüjében, amely azt a címet viseli, hogy az *Én elfoglalt földem*, fotókat közöl palesztin városokról, amelyek mára már mind a zsidók kezében találhatók. Szavak nélkül is egyértelműen kifejezi nézőpontját. Elfogultan de mégis mérsékelten publikál az üggyel kapcsolatban, pacifistaként és nem terroristaként próbálván hangoztatni véleményét.

Izraeli oldal

Míg a palesztin oldalon könnyebbnek tűnt a megfelelő blog kiválasztása, addig az izraeli oldalon ez sokkal időigényesebb feladatnak bizonyult. Keresgélésem alatt igen sok Izrael és cionizmus elleni blogot és internetes oldalt találtam. Ezek többsége véres fotókat vagy videókat tartalmazott, amelyeken sérült vagy halott palesztin áldozatokat mutatnak be. Elítélik az izraeli támadásokat, de úgy beszélnek erről az üggyről, mintha egyoldalú lenne.

Végül választásom ebben az esetben is egy médiaszakértőre esett, (az előző Laila blogja volt), mégpedig Yisrael Medad blogjára.¹ Két sajátos blogról van szó, mivel mindkét esetben a két blogger jól ismeri a szakma alapkövetelményeit így jól tudják, hogy mit hogyan kell leírni és hogy a leírtak milyen hatást gyakorolnak az olvasóra.

¹ Lásd: <http://myrightword.blogspot.com/2008/12/new-pro-israel-blog.html>

A 61 éves férfi 2004 óta szerkeszti az oldalt és eddig több mint 12.000-en olvasták bejegyzéseit. Mint minden „rendes” bloggernek, neki is olvasható rövid bemutatkozója, amely Lailaéval ellentétben nem mondja ki konkrétan blogjának a célját, csupán életéről mesél:

Yisrael Medad

„Amerikában születtem de 1970-ben családommal együtt Izraelbe költöztünk. Shilohban élünk 1981 óta. Tagja voltam a Betar fiatal mozgalomnak az Egyesült Államokban és Nagy Britanniában. Politikai tanácsosként majd miniszterként dolgoztam a Knesset Társaságban 1981 és 1994 között, előadásokat tartottam a Nemzeti Tudományok Akadémiáján 1977 és 1994 között, igazgatója voltam az Israel's Media Watch civil szervezetnek 1995 és 2000 között, most pedig Jeruzsálemben dolgozok a Menachem Begin Heritage központban. Vendég újságírója voltam a Jerusalem Post média ügy rovatának és bedolgoztam több újságnál és hat éven keresztül, heti rendszerességgel volt egy média műsorom az Arutz 7 rádiócsatornán. Nem hivatalos képviselője vagyok a Zsidó Társaságnak és a Judea & Samaria-nak”.

Ebből a bemutatkozóból egyértelműen látszik, hogy szakemberről van szó, aki elhivatott képviselője a zsidó közösségnek. Bejegyzéseit olvasva ez rögtön kitűnik.

Érthetően, lényegre törően és egyben lazán fogalmaz, nem kertel. Sokszor pár mondatban fejezi ki véleményét a történekekről.

Ami írásainak tartalmát illeti eléggé változatosak de kétség kívül az izraeli érdekeket képviseli. Jellemző rájuk a nagyon szubjektív, egyoldalú hangvétel, nem ad helyet más nézőpontoknak is. Lenézően beszél a palesztinokról, több hír is arról szól, hogy a palesztinok egymással szemben is vadállatok és ők ellenzik az Izraellel való együttműködést.

Számos hozzászólás is az ő véleményét támogatja, ami egyben szavának véleményformáló erejét támasztja alá. Sokszor köszönő üzeneteket küldenek neki, hálások azért, hogy segíti a közösséget.

Következő bemutatandó blogger az izraeli félről Yoni.¹ Ő teljesen más módon közelíti meg az izraeli kérdést mint Yisrael Medad. Sokkal radikálisabb, provokatívabb és szókimondóbb. Pár sor után már lehet tudni, hogy melyik oldalon áll. Életéről annyit tudunk meg, hogy híres katona volt és ez idő alatt kitartóan küzdött a terrorizmus és az iszlám ellen.

¹ Lásd: <http://www.yonitheblogger.com/bio.html>

Felsorolja kitüntetéseit majd megemlíti, hogy a mai napig rendszeres meghívottja az egyik helyi rádióadónak. Ebből már jól látszik, hogy ő is egy közismert és közkedvelt tagja az izraeli társadalomnak.

Yoni

Nyelvezetében nagyon nyersen, néha trágárul fogalmaz. Kertelés nélkül kimondja egyik írásában, hogy az összes olyan embert deportálná aki a zsidó állam létezésének létjogosultságát vonja kétségbe. Ő is angolul írja bejegyzéseit, mivel így a világ minden pontjáról tudják őt támogatni. Ez a helyzet természetesen a többi blogger esetében is akiket a fentiekben tanulmányoztam.

Durva fogalmazása miatt írásainak igen erős a véleményformáló ereje. Rövid mondatokban fejezi ki magát, amely még dinamikusabbá teszi a mondanivalóját. Minden bejegyzésében az izraeli államot dicsóíti és magasztalja.

Következtetések

Dolgozatomban igyekeztem e súlyos témán keresztül demonstrálni a blogok egyre növekvő hír és véleményformáló szerepét napjaink történeteiben. Az izraeli-palesztin konfliktus esetében, amikor nehéz pártatlannak és objektívnak maradni, fontos ezeknek a hírforrásoknak is a számbavétele az információgyűjtés során, mivel más oldalról világítják meg az ügyet, több belevetést biztosítanak az ott élők mindennapjaiba. Ezáltal könnyebb megérteni azt, hogy mások, hogyan látják ugyanazt a helyzetet így megértenünk is könnyebb lesz a történetek miértjeit.

Számos ehhez hasonló blogokkal lehet találkozni a világhálón, amelyek ontják magából a szubjektív és sok esetben elfogult információkat. Fontos ezeken eligazodni és kiszűrni belőlük a valós és releváns információkat. Ehhez természetesen rendszeres blog olvasásra és információ ellenőrzésre van szükség.

Könyvészet

Barta Judit (2007): *Ha nem megy ellenük, csináld velük!*, Médiakutató, Digitália rovat,
http://www.mediakutato.hu/cikk/2007_03_osz/07_ellenuk_veluk/01.html?q=blog#blog 2007,
2009. május 2

Bodoky Tamás (2006): *Többet retusálunk, mint négy éve*, Médiakutató, Kampány rovat,
http://www.mediakutato.hu/cikk/2006_02_nyar/01_tobbet_retusalunk/01.html?q=blog#blog,
2009. május 2

Bodoky Tamás (2008): *Támad a civilmédia: minden ötödik Index-olvasó blogol*,
Médiakutató, Digitália rovat,
http://www.mediakutato.hu/cikk/2008_02_nyar/06_civilmedia_index_blog/01.html?q=blog#blog,
2009. május 2

Claude Klein: *Israel Statul evreilor*, Bic ALL Kiadó, Temesvár, 2003

Fawzy Al-Ghadiry: *The History of Palestine*, www.Islambasics.com